

stikker, har været kendt lige fra denne Fabrikations første Begyndelse og har trods alle Fabrikationsreglementer og forebyggende Foranstaltninger og Paalæg vedblevet at yttre sig Aar for Aar i nye Tilfælde af Fosfornekrose o. s. v., ligesom den utvivlsomt vil vedblive dermed, saa længe det ikke er gaaet op for Arbejderne, at deres egen stadige Medvirkning er aldeles nødvendig, naar Faren skal afvendes, og saa længe en mindre samvittighedsfuld Fabrikbestyrelse troer, at det er nok at sørge for rummelige Lokaler og en nogenlunde virksom Ventilation. Faren opstaar dels derved, at Arbejderne indaande de opstigende Fosfordampe, dels derved, at noget af Fosforsætsen jævnt kommer ind i Munden og blandes med Mundvædskerne, og Hovedmassen af Forgiftningstilfælde maa antages at indtræde af den sidst anførte Aarsag. De herimod anbefalede Forholdsregler gaa navnlig ud paa Vaskninger, Adskylning af Munden, Rensning af Tænderne og deslige, men Erfaringen har nok som vist, at det hverken har været muligt at saa Arbejderne til i Længden af egen Drift at overholde disse Regler eller at formaa Fabrikterne til at føre et virksomt og stadigt Tilsyn hermed, og denne Arbejdernes og Fabrikanternes Eiegyldighed i saa Henseende lader sig neppe ændre. Misligheden herved og Faren er navnlig stor, naar der — hvad ofte er Tilfældet — anvendes en Mængde Børn i Fabrikkerne, da Urenligheden og Eiegyldigheden selvfølgelig er større hos Børn end hos de Voxne, og de derhos lettere bukke under for Giften og dens farlige Virkninger. Den Anskuelse vinder derfor stadig mere Indgang hos de ved disse Fabrikker ansatte Løger, at der kun er Redning for de omhandlede Under ved et absolut Forbud mod Fabrikation af Tændstikker, til hvis Forfærdigelse bruges hvidt Fosfor. Sundhedskollegiet har sluttelig bemærket, at Tændstikker med hvidt Fosfor let kendes derpaa, at der, naar man stryger dem imod et fast Legeme, paa dette dannes en Strihe, der lyser i Mørke.

Af Kjøbenhavns Sundhedskommission, der ligeledes har havt Leilighed til at yttre sig over Sagen, have to Medlemmer i det væsentlige sluttet sig til det af den polytekniske

Bæreanstalt indtagne Standpunkt, medens Stads-lægen har sluttet sig til det kongelige Sundhedskollegiums Opfattelse.

Hvad nu angaar de af den polytekniske Anstalts Bestyrelse foreslaaede Foranstaltninger til Forebyggelse af de med Svovlstikkfabrikationen forbundne Farer for Arbejdernes Liv og Sundhed, da maa Hovedvægten utvivlsomt lægges paa de under 1 og 10 anførte Forslag, fastsættelsen af et Maximum for Fosformængden i Svovlstikkernes Tændsats og Anordningen af en Erstatningsforpligtelse for Fabrikterne ligeover for de tilskadede omme Arbejdere, idet navnlig denne sidste Forpligtelse skulde indeholde Garantien for, og, som Bestyrelsen selv siger, det bedste og eneste hensigtsmæssige Mittel til at sikre Gjennemførelsen og Sagtagelsen af de øvrige Forsigtighedsregler, der til dels kun er en Skærpselse af hvad allerede nu er paabudt i Sundhedskommissionernes Fabrikationsreglementer. Hvad den førstnævnte Foranstaltning angaar, da kan det selvfølgelig ikke med Billighed paalægges Fabrikterne her i Landet at formindske Fosformængden i deres Fabrikat, med mindre det samtidig forbydes at indføre fra Udlandet Svovlstikker med større Fosformængde end her tilladt, da de danske Fabrikker ellers nødvendig maa ligge under i Konkurrencen med Udlandet. Det er imidlertid indlysende, at selv om det ved en Analyse af Svovlstikkernes Sats med Nøjagtighed lader sig konstatere, om den tilladte Fosformængde er overskredet, saa er Foretagelsen af en saadan Analyse ikke noget let eller simpelt Kontrolmiddel, og ligesom der er al Grund til at antage, at det vilde vise sig i høi Grad ufyldstgjørende ligeoverfor de indenlandske Fabrikker, saaledes vil det være det i endnu højere Grad med Hensyn til de Stikker, der indføres fra Udlandet. Hertil kommer, hvad Ministertiet fra anden Side, navnlig en Svovlstikkfabrikant her i Staden, er blevet gjort opmærksomt paa, at en Reduktion af Tændsatsens Fosforholdighed til et bestemt ringe Procentforhold vil være uden Nytte, saalænge alle andre Stoffer staa til Fabrikanternes Raadighed, idet det vil være muligt med omtrent kun 6 pCt. Fosfor at producere Svovlstikker, der ere lige saa let antændelige som de nu bruge